

3

BOG ŽELI, DA VSAK ČLOVEK POSTANE SVETNIK

Ali so bili svetniki posebni nadljudje ali pa so bili čisto navadna človeška bitja? To je bilo vprašanje včerajšnjega dne. Otroci so bili, kot veliko ljudi, prepričani, da je svetnik lahko le človek, ki je nekaj posebnega in brez napak. Serafinček jim je prijazno povedal, da so živeli tudi svetniki, ki so imeli različne napake. Zato so hodili tudi k spovedi. Vsak človek je poklican, da postane svetnik, nikomur pa ni ob rojstvu določeno, da bo to postal.

»Postati svetnik je vseeno težko,« je dejal Peter.

»Nič na tem svetu, kar je dobro, ni lahko dosegljivo. Za dobro se je vedno treba truditi. Iz dneva v dan,« je pokimal Serafinček.

»Za slabo se pa ni treba truditi?« je vprašala Manca.

»Ne, za slabo se ni treba truditi,« je odkimal Serafinček.

»Potem ne more vsak človek postati svetnik. Niso vsi ljudje dobri,« je dodala Tamara.

»Ne, ne, vsi ljudje so dobri. Bog je ljubezen, Bog je dobrot, zato so tudi ljudje, ki so delo njegovih rok, v osnovi dobri,« ji je razložil Serafinček.

»Zakaj pa so nekateri ljudje slabi?« je zanimalo Petra.

»Razlogov je več,« je zamišljeno dejal Serafinček. »Nekatere je okolje, v katerem živijo, usmerilo v slabo. Drugi so se tako odločili, da bi lažje in hitreje prišli do denarja. Kolikor je ljudi, toliko je lahko razlogov.«

»Pa lahko slab človek postane svetnik?« je zanimalo Petra.

»Seveda, tudi slab človek lahko postane svetnik,« je pokimal Serafinček. »Če se spreobrne in obžaluje, kar je storil slabega,

in se trudi postati dober človek, lahko postane svetnik. Bog ne želi, da bi se ljudje pogubili, temveč da bi se vsi zveličali in prišli k njemu v nebesa.«

»Toda Bog ima dobre ljudi raje kot slabe,« je zatrdila Manca.

»Ne,« je odkimal Serafinček, »Bog ima vse ljudi neskončno rad. Noben človek ne more trditi, da ima Bog njega raje kot druge. Vsi ljudje tega sveta ste ljubljeni Božji otroci.«

»To se tako lepo sliši,« je vzdihnila Tamara.

»Saj vam nisem povedal nič novega.«

»Jaz sem vedno mislil, da ima Bog našega župnika raje kot mene, ki sem navaden ministrant,« je dejal Peter.

»Jaz sem pa vedno mislila, da ima najraje papeža, potem pa počasi navzdol,« je dodala Manca.

»Joj, kako ste se motili! Bog ljubi tebe in papeža z enako ljubeznijo.«

»Sploh pa ljubezni ne moremo meriti,« je poudarila Manca.

»Joj, kako si pametna,« se je zasmel Peter.

»Prav ima,« je Serafinček pritrdil Mancu, »prava ljubezen je samo ena in je ne moremo meriti. Starši nikoli ne ljubijo enega otroka bolj kot drugega. Enostavno jih ljubijo. Tako je tudi pri Bogu in tako bi moralo biti med ljudmi.«

»To se pa verjetno ne bo nikoli zgodilo,« je odkimala Tamara.

»Ja, to je čisto neizvedljivo,« ji je pritrdila Manca.

»O, pa je izvedljivo,« je dejal Serafinček, »če se vsak človek pri sebi potruzi izpolnjevati zapoved ljubezni.«

»Ampak,« je hotel ugovarjati Peter, »to zahteva veliko truda, molitve in ...«

»Samokontrole,« je hitro dodala Manca.

»Lahko rečemo tudi tako, prav imaš,« se je nasmehnil Serafinček.

Naloga: *Naredi vsaj eno dobro delo.*